

ærede Minister for offentlige Arbejder min Tak. Jeg vil haabe, at Forslaget, som er bygget paa et nyt Princip, maa vække Tilfredshed i Rigsdagen, og at det maa føre til en god Løsning.

Forslaget gaar ud paa at erstatte de 5 Bygningsinspektører, vi nu for Tiden have, med en Bygningsdirektør. Det er særlig disse Bygningsinspektører vi have været utilfredse med, idet de ikke alene have skullet paase, at alt blev gjort forsvarligt og godt, men de have tillige selv været Arkitekter og taget Bygninger i Entreprise, og da en Del af deres Lønning bestod i Procenter af Overslagssummen, er det rimeligt, at denne Ordning har kunnet være mindre heldig. Nu foreslaas det altsaa at lade denne Ordning helt falde bort. Og det foreslaas, at den ny Bygningsdirektør skal have en Løn af 6,000 Kr. aarligt, stigende hvert 4de Aar med 600 Kr. indtil 7,800 Kr. Det er, saa vidt jeg skønner, en passende Løn i Forhold til, hvad andre i lignende Stillinger have. De 5 Bygningsinspektører have for Tiden tilsammen 16,400 Kr., men om Besparelsen bliver effektiv, heror paa, hvilken Medhjælp Direktøren vil komme til at behøve. Det er nemlig en Selvfølge, at naar han skal udføre det samme Arbejde, som de 5 Inspektører have haft, vil han have en Del Arbejdskraft nødig til Hjælp. I § 3 staar der, hvad det særlig paaligger Direktøren at beskæftige sig med, nemlig Udarbejdelse af Planer og Overslag til Nybygningsarbejder, endvidere Udarbejdelse af Forslag og Overslag til Vedligeholdelsesarbejder samt Tilsyn med samme, ligesom han skal drage Omsorg for, at samtlige Bygninger, der henlægges under hans Tilsyn, blive forsvarligt vedligeholdte. Endelig er han overhovedet pligtig til at afgive Betænkning over Bygningsanliggender, om det forlanges. Men særlig vil han jo komme til at staa i en helt anden Stilling, end Inspektørerne have haft, idet han næsten kan betragtes som en Konsulent til Hjælp for Ministeriet i Lighed med, hvad man har i Kultusministeriet, en Mand, hos hvem Ministrene kunne søge Bistand ved de Byggeforetagender, som det paahviler dem at udarbejde Forslag om.

Som sagt, jeg synes, det er godt, at vi komme bort fra den nuværende Ordning, og jeg siger den højtærede Minister Tak for, at han har været lydhør overfor de Ønsker, som jævnlig ere komne frem her. Med disse faa Ord skal jeg anbefale, at denne Sag, som jeg haaber vil fange hele

Rigsdagens Interesse og Billigelse, faar en hurtig Behandling, saa at Lovforslaget snart kan blive til Lov.

Schmidt: Den i Lovforslaget omhandlede Institution er snart 60 Aar gammel. Der har saaledes været Lejlighed til at se, hvilken Nytte den har gjort, og hvilke Mangler den har baaret i sig. Den Bygningskommission, hvorom her er Tale, har fra først af haft sin Direktør, og senere er Arbejdet blevet fordelt mellem 5 Inspektører for de forskellige Dele af Landet. Nu er det Hensigten at gaa tilbage til en Bygningsdirektør, og denne skal ifølge Lovens § 3 have Tilsyn med samtlige af Staten opførte Bygninger, med deres Reparation o. l. Det er dog et meget stort Spørgsmaal, om vi kunne overlade et saa stort Arbejde til en eneste Mand. Hidtil har Arbejdet været fordelt mellem 5 Inspektører, som kredsvis have Tilsynet med de dem underlagte Bygninger. Vi kunne vist alle være enige om, at det er en langt mere betryggende Form, at en Inspektør har Tilsynet i en vis Landsdel, end at en eneste Direktør skal have Tilsynet hele Landet over.

Det eneste i dette Forslag, som jeg fuldt ud kan tiltræde, er Forandringen af Lønningsmaaden. Dette, at en Del af den af Inspektørerne oppebarne Løn er Procenter — 3 pCt. af Overslagssummen — indrømmer jeg, er uheldigt. Det foreslaar man skal falde bort, og denne Forandring kan jeg fuldt ud billige. Vi kunne sikkert alle være enige om, at det er en uheldig Lønningsmaade, ihvorvel man ikke maa tænke om disse Mænd, at de have søgt at profitere af denne Ordning, saaledes forstaaet, at jo højere Prisen blev for et Stykke Arbejde, des højere blev deres Løn paa Grund af Provisionen.

Der er noget andet, som jeg finder uheldigt, og som jeg synes, vi skulde gaa bort fra. I Bemærkningerne anføres følgende: „Lovforslaget hviler paa den Hovedtanke, at det almindelige Tilsyn med en stor Del af de nu under Bygningsinspektørerne henlagte Bygninger og da navnlig de Staten tilhørende Embedsboliger, hvis Vedligeholdelse helt eller delvis paahviler Staten, vil kunne overgaa til de paagældende Brugere, saaledes at disse saavel ved Vedligeholdelsesarbejder som ved almindelige Hovedstandsættelsesarbejder, om fornødent med Tilkaldelse af stedlig Bistand, kunne fremsende de fornødne Forslag til det paagældende Ministerium og